

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Ishaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastónj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu, naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. — Naznanilo stane 8 kr. za dvostopno petil-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 6.

V Ljubljani, 18. marca 1891.

Letnik IV.

Volitve v državni zbor.

Večinoma so že končane volitve v državni zbor. Ko bodo v teku tega meseca izvoljeni poslanci v Dalmaciji in se bo izvršilo nekaj ožjih volitev na Češkem, izvoljenih bo vseh 353 državnih poslancev, katerih važna naloga je, na Dunaji sodelovati pri sklepanju postav veljavnih za vso Avstrijo, ko jih cesar potrdi. Povsod skoro so bili tudi volilni boji, ker se je vsaka stranka trudila svoje vrste može poslati v državni zbor. Najživahniše borbe so bile na Dunaji, kjer so združeni kristijani liberalcem in judom po hudih volilnih bojih vzeli več poslancev; zmagal je med drugim tudi knez Liechtenstein, posebno vnet mož za blagor obrtnikov, rokodelcev in delavcev.

Tudi po slovenskih krajih so bile volitve zelo živahne. Vrlo so stali Gorenjci, ki so se v ogromni večini izrekli za g. Povše-ta in so ga vkljub najstrastnejšim agitacijam držali stanovitno toliko časa, da mu je bila izvolitev zagotovljena na drugem kraju. Akoravno ga torej Gorenjci niso izvolili, vendar so k temu veliko pripomogli. — Za ljubljansko okolico ni bilo nobega volilnega boja; tu je bil soglasno izvoljen kanonik Klun, ki je imel skoro po vseh občinah svojega volilnega okraja obilno obiskovane shode. Jednako je bil soglasno izvoljen na Gorenjskem grof Hohenwart in na Dolenjsko-Belokranjskem g. V. Pfeifer. V Dolenjsko-Kočevskem okraju je bila volitev najvažnejša; šlo se je namreč zato, ali bo voljen Slovenec, ali pa od Kočevarjev vsiljevani Nemec. Mnogo zmede je napravil tudi trebanjski sodnik Golja, ki je zatrjeval, da je Slovenec, da je katoličan, nazadnje pa se je pogodil s kočevskim glavarjem ter tako, ako bi bilo mogoče, v ne-

varnost postaviti izvolitev slovenskega poslanca. Taki so naši liberalni Slovenci, raji imajo liberalnega Nemca, kakor pa poštenega, vernega Slovenca g. Povše-ta. Na Notranjskem je izvoljen Ferjančič, najbrže zadnjikrat, zakaj že sedaj se mu je huda godila, ker so mu morali hiteti na pomoč ‚visoki‘ gospodje Murnik, Grasselli in drugi. Ob tej priliki so jim Notranjci povedali marsikatero grenko a resnično, da Notranjce gospodje iz Ljubljane poznajo le ob volitvah, sicer pa, da se malo menijo zanje. Vrle, zavedne in neodvisne može so se ob tej priliki pokazali vzlasti Cirkničani in Bločani.

Mesta na Kranjskem volijo tri poslance. Ljubljana si je izvolila deželnega glavarja dr. Poklukarja, ki je pa žal že včeraj umrl, dolenjska mesta so si izbrala soglasno poslanca Šuklje-ja in gorenjsko-notranjska mesta so po hudem boju zmagala z gosp. Globočnikom, ki je dobil po vseh mestih in trgih čez 200 glasov več, kakor njegov mladi, liberalni nasprotnik Majaron. Kranj, Loka, Radovljica, Tržič, Kamnik, Vrhnika, Idrija in Postojna oddali so večino glasov za Globočnika, le v Ložu je bil Globočnik v manjšini. Zaradi te volitve je seveda „Slovenski Narod“ ves izbegani in bje na vse strani, udriha s kolom in cepcem po poštenih meščanih in tržanih, ki niso hoteli poslušati njegovih ukazov ter volili po svojim vestnem prepričanju.

V velikem posestvu sta izvoljena nemška liberalca Švegelj in Taufferer. Slovenci imajo v velikem posestvu premalo volilcev in še ti so preveč vnemarni, da bi se vdeležili volitve.

Na Koroškem so se Slovenci mnogo trudili, vendar niso dobili nobenega slovenskega poslanca,

slovenski kandidat Muri dobil je nekaj malega manj glasov, kakor nasprotni Nemeec in gotovo je, ako v tem volilnem okraju Slovenci storé svojo dolžnost, da bo prihodnjič voljen slovenski kandidat.

Vso čast pa moramo dati našim vrlim Štajarcem; slovenske kmetske občine izvolile so tri slovenske poslance Vošnjaka, Gregorca in Robiča, v celjski mestni skupini je dr. Srnec dobil le malo glasov manj, kakor nemški freimaurer Forreger in gotovo je, da bodo južno štajarska mesta čez šest let poslala v državni zbor Slovenca-poštenjaka.

Kako junaško da so se borili vrli Slovani v Istri, o tem vam je „Domoljub“ že poročal; žal, da je proti krivici boj prehud. Na Goriškem so izvoljeni dež. glavar grof Koronini, prošt Jordan, grof Alfred Koronini in dr. Gregorčič. Borbe so bile vzlasti gledé zadnjega hude in neizmerno škodljive za dobro slovensko ljudstvo na Goriškem;

upajmo, da se bo sedaj nehalo kričati in pričelo delati za blagor ljudstva.

Slovenskih poslancev štejejo 15; vseh državnih poslancev pa je 353; iz tega se vidi, da naši poslanci sami ne morejo nič doseči, da jim zato treba zanesljivih zaveznikov. — Mi od tega državnega zbora ne pričakujemo nič dobrega, ker se bo najbrže vlada naslanjala bolj na nemško liberalno stran, ker so liberalni Mladočehi hoteli z glavo skozi zid in v kot porinili Staročeha. Pravijo tudi, da bomo morebiti imeli kmalo nove volitve za državni zbor, ker ni prav za prav nobene stranke, ki bi mogla prevzeti vlado. Gotovo pa je: dokler se po vseh avstrijskih deželah ne ustanovi čvrsta in močna katoliška stranka, dotlej ne bo v državnemu zboru nobene stalne, zanesljive in za Avstrijo res blagodejne večine in vlade. Avstrija je katoliška država in le v resnici katoliška vlada bo njena najtrdnejša podpora, na kateri bo mogoče uspešno delovati za duševne in gmotne koristi vseh avstrijskih narodov.

Kaj je novega po Slovenskem?

Iz Cirknice, 12. marcija 1891. Ogromno je že število udov družbe sv. Mohora, a vrhunca še ni doseglo. Leto za letom se več udov oglašá, zlasti kedar pričakujejo kak molitvenik. Sv. Tomaža Kempčana knjiga: „Hoja za Kristusom“ je pridobila mnogo udov družbi. Gotovo jih je pridobil mnogo tudi molitvenik: „Gospod, teči mi pomagat!“ katerega bode družba letos svojim udom podala. Samo

v cirkniški župniji se je število udov letos za 33 pomnožilo in to jedino radi omenjenega molitvenika. Kako potrebne so torej nabožne knjige, ki nekatere polomikance tolikanj v oči bodejo, za prospeh te prekoristne družbe!

Osnovalo se je v Cirknici „Društvo za oplešavo trga in okolice“. Pravila je slavna vlada že potrdila in društvo se je 8. t. m. že ustanovilo. Društvo na-

Listek.

Požar.

V začetku sedanjega stoletja je živel v vasi V. na Goriško-Kranjski meji mizar Jurkovec s svojo ženo in dvema otrokoma. Prebival je v majhni hiši, katero je kupil od nekega bogatega vdovca. Tega so Francozi, ki so takrat strašili s svojimi vojskami po naših krajih, ubili, ker so zvedeli, da ima veliko denarja, pa ga jim ni hotel izročiti. Govorilo se je mnogo med ljudmi, da morajo biti ti denarji v Jurkovičevi hiši kje zakopani.

Jurkovič je kupil to hišo, a ker je bil reven, s tujim denarjem, katerega si je sposodil pri zuanem stiskaču Berniku v vasi. V teh viharnih bojnih časih je imel Jurkovič slab zaslužek, tako da celo obresti ni mogel odrajtovati svojemu upniku Berniku. Dve leti je ta čakal potem pa tožil Jurkoviča pri sodišču za ves denar z obrestmi. Mizar seveda ni mogel v tako kratkem času dobiti denarja, zato je bila na

določeni dan že napovedana razprodaja pri Jurkoviču. Bernik je hotel imeti hišo mizarjevo, ker denarja ni mogel iztirjati; upal je da jo bo dobil prav po ceni in pri tem napravil lep dobiček.

Nekaj dni pred razprodajo je stopil Jurkovič še enkrat k Berniku ter ga prosil, naj ustavi razprodajo, prošnja pa je bila brez vspeha. — Doma pa je med tem za kolovratom sedela mizarjeva žena; toda sicer zelo pridni predici se je sedaj ustavilo kolo. Zamišljena se je naslanjala na kolovrat; videlo se ji je, da veliko trpi; večkrat je prav globoko vzdihnila. In kako bi ne? Dvoje otrok se igra okrog nje, ki sta sedaj pod streho; v hiši je vse lepo uredila in sedaj vrgli bodo družino na cesto, prišel bo večer in nikjer ne bodo imeli prenočiti.

Mizarjeva žena se vzbudi iz svoje tožne zamišljenosti, ko vstopi Jurkovič v hišo.

„No, kako si opravil?“, vpraša ga žena.

„Vse je zastoj! Sree njegovo je trdo ko kamen in se ne da omečiti; jutri bomo izgnani iz svoje hiše in sami ne vemo kam.“

merava v prvi vrsti drevoreda zasajati. Letos bode pričelo zasajati lipov drevored ob stari cesti od Cirknice do Rakeka. Pomanjkanje senčnatih potov živo občutijo mnogi tujci, ki zahajajo po leti v Cirknico. In temu hoče novo društvo v okom priti.

V Gorjah smo imeli od dné 21. februarija do 2. marca sv. misijon, katerega so vodili gg. Urban Nežmah, Frančišek Jaševce in Jožef Ferjančič vsi iz družbe sv. Vincencija. — Ker je bilo vreme jako ugodno in čas zelo pripraven, so se sv. misijona razun bolnikov lahko vsi domači farani vdeležili, pa tudi iz sosednih farâ (iz Bleda, Zaspega, Bohinjske Bele in Doline) jih je kakih tristo sv. zakramente prejelo, tako da je bilo vseh skupaj blizo 1700 obhajanih. Gg. misijonarjem in domačima gospodoma pomagali so spovedovati tudi sosedni gg. duhovniki: Berlic, župnik iz Boh. Bele, Šlakar, kapelan iz Boh. Bistrice in Kosobud, kapelan iz Grada. Ker misijonski križ že od prvega misijona (l. 1873.) v kapeli na pokopališči stoji, je bila namesto blagoslova misijonskega križa, procesija

s sv. Rešnjim Telesom, ki se je v nedeljo popoldné (1. marca) pri najlepšem vremenu vršila. Najsvetejše je nosil veleč. gosp. Razboršek, dekan iz Grada, spremljan od vseh treh misijonarjev, od župnikov iz Zaspega in Boh. Bele, ter še domačih dveh gospodov. Pred nebesom so šle belo oblečene dekleta s svečami in veliko pobožnega ljudstva, kar se ga je namreč moglo po kratki poti memo farovža in šolo razvrstiti. Večidel pa so ljudje v cerkvi ostali, ker bi po procesiji ne bili mogli več notri priti. Polovico ljudstva je moralo namreč zunaj ostati. Sploh pa se je misijon lepo in mirno brez vsake nezgode izvršil in bo gotovo vsem vdeležnikom dolgo, dolgo v spominu ostal. Zdaj po misijonu se sliši le en glas: Kako je bilo neznan, nebeško lepo; kako pa je zdaj nekako prazno in dolgočasno, kar so gospodje misijonarji odšli!

Bog povrni tisočkrat gospodom misijonarjem in drugim duhovnikom njih trud, nam pa daj po prijetih naukih in storjenih sklepih prav pobožno in stanovitno krščansko živeti.

Cerkev in šola.

Iz Rima, 10. marcija. (Obletnica kronanja sv. očeta.) Solnčna Italija! . . . prazne besede to niso. Že dokaj dni sém čutimo v Rimu vso sladkost njihovega dejanskega pomena. Pomladno solnce razliva že radodarno svojo oživljajočo gorkoto in vzbuja povsod novo, blagodejno življenje.

A naj je blesteče solnce na nebu še toliko divno in bujno, toliko sladkih in nepopisno ganljivih ob-

čutkov v srečju vendar ne rodi, kakor ono solnce, katero je naš Izveličar postavil v središče krščanskega sveta, v starodavni Rim, da odtod razsvetljuje, ogreva, oživlja vesoljno sv. cerkev. To je prestol sv. očetov, na katerem sedaj slavno vlada Leon XIII. Včeraj je bila obletnica, ko je bil slovesno kronan na prvem zemeljskem prestolu. Praznovalo se je izvanredno veličastno. Kajti čim huje in srditeje

„Ne! To je prehudo. Vsaj bi človek nič ne rekel, ko bi bil temu sam kriv. Toda človek dela noč in dan, hrani in stiska, a vkljub temu si ne more nič pomagati v teh negotovih vojskinih časih. Človek bi moral kar obupati . . .“

Bes težko je bilo tolažiti nesrečno mizarjevo družino. Ko bi ne bili imeli vere v Boga in v življenje ter povračilo onstran groba, ne bili bi si mogli razlagati težke poskušnje, s katero jih je Bog obiskal. Tako pa najdemo isti večer vso družino, da kleči pred kipom Matere božje v domači hiši. Imeli so namreč lep kamnit velik kip Marijin, postavljen v izboknjeno steno, pred katerim so večidel vsaki večer po lepi krščanski navadi molili rožni venec.

Tam so tudi ta večer molili in vsaj nekoliko potolaženi šli počivat. Pozno zvečer je prišel še popotni revež ter prosil domačih prenočišča.

„Le ostanite pri nas.“ pravi gospodar; „ne vem če jih bom še veliko prenočil. In šel je berač hvalen počivat v steljo.

Jurkovič ni mogel dolgo zaspati; poslednjič vendar zatrisne oči in sanja se mu, da stoji s svojo družino na sredi ceste ter se ozira na svojo hišo, katero je moral pregnan zapustiti; kar zagleda pred seboj denarnico; vesel se obrne ter hoče zopet nazaj v svojo hišo, a hiše ne more najti; ni je bilo nikjer.

V tem ga vzbudi glas zvona iz spanja; prestrašen skoči iz postelje, ko začuje bítí plat zvona, hiti k oknu gledat, kje da bi bil ogenj. Zunaj je bilo na cesti že vse polno ljudij.

„Kaj pa je?“ vpraša Jurkovič.

„Gori, pri vas gori! Hitite, da se rešite iz hiše, ker streha se zna prav kmalu sesuti,“ kličejo ljudje iz ceste.

Ves iz sebe hiti Jurkovič v hišo in vzbudi svoje domače.

„Hitro, hitro vén iz hiše, sicer nas ogenj prehití!“ kliče gospodar.

„Izgubljeni so! Kdo bo šel jim pomagat?“ Taki glasovi se slišijo od zunaj, „Glejte, ogenj že

pluskajo ob skalo sv. Petra sovražni valovi, tem očitneje hočejo vsi verni otroci sv. očeta pokazati svojo bezmejno ljubezen do Njega. Kdor je le količkaj mogel, prizadeval si je z vso silo, da je za večeraj dobil vstopnico v vatikansko palačo. Že za rana bila je cesta od angeljskega mosta do trga sv. Petra natlačeno polna, da je promet večkrat čisto obtičal. Dolga vrsta krasnih kočij bilo je znamenje, da se posebno imenitnejši stanovi iz Rima slavnosti vdeležujejo. Vatikan sam lesketal je v prazničnem blišču. Od junaške švicarske straže, ki s svojo čarobno opravo vsem imponuje — pa gori do najvišjih dvornih dostojanstvenikov v Vatikanu je vse tekmovalo, pomenljivi dan sv. očeta slovesno povzdigniti. Velekrasne sobane okrog Sikstinske kapele bile so prenapolnjene mnogovrstnega, pač po vseh narodnostih in gotovo iz vseh delov sveta, zastopanega ljudstva. Vse je z nestrpljivo radovednostjo in hrepenenjem pričakovalo sv. očeta. Ob 1/2 11. prikaže se zlati križ i dolga vrsta škofov in kardinalov pomika se v procesiji, ki po svoji lepoti in nekaki veličastni, tajni svetosti gledalca čudno omami, v Sikstinsko kapelo.

Za njimi pa . . . neprimerljiv pogled! — nesejo sv. očeta na visokem prestolu. Iz nebrojnih gri zagromi od vseh strani tisočeri „Eviva!“ in razlega se mogočno po sobanah. Sv. očetu je bilo poznati, da jih to znamenje vroče ljubezni globoko gane. Dvigne roko in blagoslavlja, a „Eviva“ doni vedno močnejše od vseh strani. Ko so že blizu Sikstinske kapele, zaori jim zopet od zadej „Eviva!“ To jih toliko prevzame, da se na prestolu nekoliko obrnejo in nazaj ozrejo ter desnico visoko k blagoslovu dvignejo. To je bil najlepši prizor. Nepopisen! Neštete množice umolknejo, solze se zablesté v vsakem očesu — in komaj mine trenotek — čuje se tisti skrivnosten jok, lahkotno ihtenje, ki je najboljši svédok srčnih občutkov . . . .

V Sikstinski kapeli je bila potem sv. maša, katero je daroval kard. Melchers, prvi, katerega so Leon XIII. kardinalom imenovali. Po sv. maši so, kakor je to ta dan običajno, vsi kardinali poljubili sv. očetu roko in s tem pač pokazali popolno udanost in najgorkejšo ljubezen, katero čutijo sami in celi katoliški svet do poglavarja sv. cerkve.

Gospodarske in obrtnijske stvari.

Konopno olje zoper kožne mrčese. Na Ruskem ubožnej ljudje po deželi in po mestih konoplje jako cenijo ter rabijo šope svežih (frišnih) pa tudi suhih konopnih rastlin v hiši in po posteljah, da preganjajo z njim mrčese. Enako se priporoča tudi konopno olje, da se hitro in brez nevarnosti preženo kožni mrčesi. Poskušnje, ki so se napravile, obnesle so se prav dobro. Namazali so kožo

domačih živalij, na kateri je bilo vse živo ušij, s konopnim oljem, v dveh ali treh urah jih je nehala srbeti, ker mrčes je poginil. Tudi zoper garje se rabi z dobrim vspehom. Izmed sedem garjevih konj so namazali dva le po enkrat, pet pa po dvakrat z konopnim oljem. Pomagalo je popolnoma. Konopno olje je v ta namen še toliko bolj svetovati, ker je po ceni in lahko dobiti ter nima v sebi nikakega strupa,

šviga skozi okna; ostrešje že poka; gorjé, domači bodo vsi v pepelu pokopani! . . .“

Ravno hoče par najpogumnejših mož skočiti skozi vrata, rešiti domače, ko se izvije Jurkovič plamenom in precej poškodovan s svojimi prihiti skozi vrata na cesto.

„Hvala Bogu, da so vsaj ljudje rešeni.“

„Ne še vsi!“ kriči Jurkovič; „v stelji je prenočeval neki tujec, hitimo, da še njega rešimo.“

A bilo je prepozno; ostrešje je namreč v tem trenotku zahreščalo in berač je bil pokopan v goreči groblji. — Izgrebli so ga kmalu, a bil je mrtev; ostanke tabakove pipe so našli pri njem. Nesrečno družino so isti večer preselili v občinsko hišo. — Ljudje so sicer pridno gasili na pogorišču, toda rešiti niso veliko mogli. Zjutraj je prišel na kraj nesreče tudi trdosrčni Bernik. Vesel ni bil tega prizora, kajti lepa kravica mu je všla s tem iz hleva.

„Jutri torej ne bo nič z razprodajo, oče Ber-

nik,“ vpraša župan upnika, ki ni z nobenim govoril ter sam hodil okrog pogorele hiše.

„No, tako se lahko zabrani vsaka razprodaja, ako kdo sam zažge poslopje. Pa o tem še ni spregovorjena zadnja beseda in pri gosposki bomo videli, kaj se zgodi s takim, ki si sam zažge hišo v škodo svojega bližnjega.“

„Oče Bernikov, to je pa grdo, kar tako na celo obdolžiti Jurkoviča takega hudodelstva. Pač bi bil Jurkovič nespameten, da bi hotel sam tako grozne smrti umreti; saj ste videli, da si je komaj rešil življenje. Sploh pa je Jurkovič tako poštena duša, da je nemogoče kaj takega o njem misliti brez tehtnih vzrokov.“ Tako je izgovarjal župan Jurkoviča; ljudje pa so bili trdno prepričani, ker je začelo v stelji goret, da je tuji tabakar nosil seboj vžigalnice, ki so se mu vnele po noči. Kako, seveda tega ni mogel nihče vedeti.

Nesreča za poštenega mizarja je s tem prikipela do vrha. Bil je sedaj brez hiše, a imel je na

kakor drugi pripomočki, ki se rabijo v ta namen. Zato se sme tudi brez skrbi rabiti pri psih in teletih, ki se obližujejo, če jih namažemo.

Peka domačega kruha. Slovenske gospodinje in kuharice so sploh znane, da pekó izvrsten kruh. Vendar pa upamo, da se jim ne zamerimo, ako jim povemo način, kako pekó po nekaterih krajih po Nemškem domači kruh. — Vzemi 16 funtov fine ržene moke in 4 funte krompirjeve moke ter oboje suho zmešaj. Potem pridrži od tega 4 do 5 funtov

za gnetenje, drugi moki pa prilij 6 litrov vode, topljenega ali piñjenega mleka — vse to naj ima 30 do 35 stopinj R. in pomešaj. Primešaj še eno pest soli in 100 gramov v mrzli vodi razpuščenih drožij. Nato dobro z moko poštopaj, testo dobro pokrij ter pusti na toplem kraju, da vzide. Če zvečer okoli desete ure vmesiš, testo zjutraj ob peti uri pognjeti, pokrij, čez poldrugo uro hlebe napravi, v peč vsadi ter eno uro peci.

Razne novice.

Deželni glavar kranjski, blagorodni gospod

Dr. Josip Poklukar,

je po dolgi in hudi bolezni umrl dné 17. t. m. previden s sv. zakramenti. — Dasi smo vsled bolezni že morali pripravljani biti na to žalostno novico, vendar smo prepričani, da bo nemilo zadela povsod, kjer jo bodo zvedeli. Zakaj pokojni deželni glavar je bil mož-poštenjak v vsakem oziru. Kot veren katoličan dajal je Bogu, kar je božjega, in kot zvest Slovenec služil je iskreno svoji domovini. — Blag mu spomin! Naj v miru počiva!

njej polno dolga. Hotel je vse pustiti in podati se drugam, a sosedje so mu dajali srčnost, da naj le prične postavljati novo hišo, ker mu hočejo pomagati, kar le mogoče.

S krepko roko in v zaupanju na Boga se Jurkovič poprime težavnega dela. Precej začne odstranjati obgorelo lesovje s pogorišča. Spoznajo pri tem, da so tudi zidovi mnogo trpeli ter se razpokali. Ko pridejo zopet v notranje prostore, vidijo tudi votlino, kjer je v zidu stal kip Matere božje, prazno; kip je gotovo padel med druge ogorke ter leži med ostalo drobnjavjo.

„Le pazite“, pravi žena mizarjeva, „ko pridejo delavci do onega dela stene, kjer je stal kip Marijin; glejte, da kipa ne razrušite.“ Kmalu se prikaže iz pepela glava Marijina popolno nepoškodovana; tak je bil tudi ves kip; rahlo ga vzdignejo in nesó iz hiše na travo. Ko ga hoté položiti na tla, odmakne se neka plošča ob vznožju kipa in vsujejo se iz razpokline rumeni cekini na zeleno travo, da jih je

bilo veselje gledati. Kedo bi mogel popisati občutke, ki so se pri tem pogledu porajali v srcu Jurkoviča, in njegove žene. Našteli so denarja blizo do pet tisoč goldinarjev.

To je bil gotovo oni denar, rekli so ljudje katerega je prejšnji gospodar hiše skrnil pred Francozi, a bil od njih umorjen. Jurkovič pa in njegova žena zopet poklekneti pred Marijo ter se ji zahvalita, da ju je tako nepričakovano rešila iz velike zadrege.

Mizar s tem denarjem plača Bernika in sezida tudi lepo novo hišo. Ni bila sicer velika, a vsakemu je bila všeč. Na pročelju hiše pa je bil postavljen kip Matere božje s podpisom: „Naša pomočnica.“

Ta dogodek je prebivalcem daleč na okrog ostal še dolgo v živem spominu ter jih vtrjeval v zaupanju na Boga in njegovo božjo Mater, vzlasti Jurkovičevi so se hvaležni spominjali celo svoje življenje na ta dogodek, ki jim je grozeč najhujšo nesrečo donesel največjo srečo.

(Agitacija za ljubljanske občinske volitve.)

Niso še razpisane občinske volitve v Ljubljani, a že je razpela „Narodova“ stranka agitacijske mreže po vsem mestu, vzlasti s tem namenom, da bi si pravočasno oskrbela mnogo pooblastil od žensk, ki tudi volijo v Ljubljani v občinski zastop. — Liberalna stranka ima več najetih agitatorjev, ki tekajo za pooblastili po mestu, in kakor se pripoveduje, odlikujejo se z urnimi kračami posebno znani agitatorji gg. Pavšek, Perdan, Verovšek in drugi. — S tem opozarjamo konservativne volilce ljubljanske na njih dolžnosti, ukreniti vse potrebno, da ljudstvo zvé za to liberalno taktiko in se ne da begati od ljudij, katerim ni nič za blagor mestnih davkoplačevalcev. — Že danes poudarjamo, da bomo podpirali v mestni zbor jedino take kandidate, katerim bo prva in najvišja zapoved: varčnost pri mestni upravi, ker dobro poznamo razmere v Ljubljani in imamo vsak dan priliko poslušati tožbe o velikih davčnih bremenih, vsled katerih so prizadeti vzlasti manjši trgovci, posestniki in rokodelci. — Torej volilci ljubljanski, pozor!

(„Narod“ in nemškutarji.) Glasilo „Slovenskega društva“ je pisalo svojim čitateljem dné 4. marca: „Na voličih nastopala bode jutri proti Vam črna koalicija klerikalcev in nemškutarjev“; in dné 5. marca: „Vsled nezaslišanega, uprav fanatičnega pritiska zedinjene klerikalne in nemškutarke stranke, kakor ga dozda še nismo doživeli na Kranjskem, . . . propadel je naš kandidat dr. Danilo Majaron.“ — Temu nasproti konstatujemo, da so se ravno Majaronovi agitatorji trudili, v Tržiču dobiti Nemce na svojo stran, pod pretnostjo, „dass man fortschrittliche Kandidaten wählen muss“, in da so se celó na dan volitve hvalili, da bode Majaron dobil v Tržiču vse nemške glasove. Pripomnimo še jedenkrat, da so Majaronovi agitatorji obetali v Postojni — nemško šolo, ako volijo Postojnčani dr. Majarona. In tudi po drugih mestih in trgih so bili neizrečno veseli vsakega glasú, če ga je tudi zánje oddal — nemškutar. — To je resnica, in zato naj „Narod“ molí o zvezi klerikalcev z nemškutarji, vzlasti ker so uprav njihovi pristaši v Ljubljani pri volitvah v deželni in mestni zbor zmagali s pomočjo nemških glasov. Ko je pri lanskih mestnih volitvah prišel volit Nemeč g. König, gostilničar na tukajšnjem južnem kolodvoru, bil je g. dr. Tavčar, ki je rekel: „Dober je vsak glas!“

(Ljubljanski škof in naši radikalci.) „Narodova“ gospóda ob vsaki priliki, zlasti v zadnjem času, delujoč sevéda po géslu: „vse za vero“, ruje in hujska slovensko ljudstvo proti prevz. knezoškofu ljubljanskemu. Tako „Slov. Narod“ zopet zatrjuje,

da se „Slovensko društvo“ ni nikoli pregrešilo proti staremu našemu géslu, ter nadaljuje: „Mari zato, ker se nismo hoteli in se tudi danes nočemo na milost in nemilost skloniti pod palico narodnemu našemu teženju malo prijaznega škofa.“ — Temu naltolcevanju nasproti konstatujemo samo, da se je prevzvišeni knezoškof vdeležil volitve v velikem posestvu oddal svoj glas za konservativno-slovensko stranko, in volil celó s pooblastilom za drugega veleposestnika, dočim so slavnoznani slovenski narodnjaki lepo ostali domá za pečjo, ter pripomogli, da je narodna stranka tako sramotno propadla v velikem posestvu. Gotovo bi bilo pravilneje in pravičnejše, da bi „Narod“ takim nemarnim veljakom vest izpraševal, nego da udriha po škofu, ko je spolnil svojo dolžnost ter oddal svoj glas za konservativno-slovenska kandidata. — Tega sevéda „Narod“ ne mara povedati, sicer bi ne smel pisati o škofu, da je narodnemu našemu teženju malo prijazen.

(Iz Škofje Loke) se nam poroča: „Prvi žalostni nastop katoliško političnega društva v Škofji Loki bil je pri kraju“, tako je pisal „Narod“ dné 3. marca, ko je poročal o volilnem shodu škofjeloških konservativcev ter z blatom okidaval gospode odbornike katol. polit. društva, ki so se potrudili v naše mesto, kakor tudi naše poštene in neodvisne meščane. Mi ne moremo in nečemo biti tako surovi, kakor je „Narodov“ dopisnik, zato ker nečemo nepotrebnega prepira. Na dan volitve smo dali odgovor „Narodovim“ ropotačem, kakoršnega so zaslužili. Kakor so rekli naši volilci na shodu, da bodo stali kakor skala za g. Globočnika, tako so tudi častno storili; pokazali so, da si prosto volijo svojega poslanca in da četvorica Triller-Lenček-Arko-Papa ni še Škofja Loka. — Posebno se „Narodov“ dopisnik jezi, da na volilnem shodu, kateri je sklicalo katoliško politično društvo, niso dovolili besede g. dr. Trillerju; dopisnik sam najbolje vé, da bi bilo to protipostavno, zato s tem hoče le begati ljudi, ki natančno ne poznajo društvenih pravil. — Vprašam pa, zakaj pa niso hoteli govoriti omenjeni gospodje, ki so bili navzoč pri shodu in so ob enem volilci? To je pač žalostno spričalo za inteligenco in zgovornost Majaronovih pristašev v Škofji Loki! — Naj bi torej rajši pometali sami pred svojim pragom, nego da psujejo gospoda dr. Šušteršiča, kateremu bomo Ločani vedno hvaležni, da nam je natančno pojasnil vse razmere. — Na čegavi strani da so vrli Ločani, to kažejo štev. 72 in 21; te številke naj si „Narodova“ gospóda dobro zapomni in vedela bo, kje so „zmešani“ pristaši in kje jih ni. — Živeli vrli in neustrašeni volilci škofjeloški! Toliko v pojasnilo; zabavljanje pa prepustimo „Narodu“.

(Volilna borba v Idriji.) Poroča se nam: Tudi naše mesto se je z izvolitvijo gosp. pl. Globočnika pridružilo večini zavednih volilcev družih notranjsko-gorenjskih mest in trgov. Takega pritiska, kakor se je vršil ob tej priliki od „Cene-Narodove“ stranke, dosedaj Idrija ni bila vajena; zato je bila volitev jako živahna. Dasi so dr. Majarona pristaši že teden dni prerokovali zmago, pokazali so vendar konservativni idrijski volilci v ogromni večini, da je Idrija konservativno mesto, ki si neče omadeževati svojega imena s tem, da bi volila mladoslovenskega kandidata. Vrli bojevniki za konservativna načela, gg. Didič, župan, Val. Treven, Fr. Goli, F. Kos izvršili so vrlo svojo domoljubno dolžnost ter rešili čast lepega idrijskega mesta, po številu prebivalcev prvega na Kranjskem za belo Ljubljano. Slava jim, slava vsem zavednim in neodvisnim volilcem idrijskim!

(Volitve na Koroškem) izvršile so se za naše sorojake jako žalostno. Mnogo so se trudili naši itak redko sejani rodoljubi, da bi zmagala pravična stvar, napeli so vse moči proti zagrizenim nasprotnikom, a premalo je še vzbujen slovenski rod na Korotanu, in propali so v volilnem okraju Celovec-Velikovec proti neznamni večini. Slovenski kandidat g. Fr. Muri je dobil 108 glasov, in sicer v Celovcu 22, v Velikovcu 86, nemški kandidat Kirsehnner je dobil v Celovcu 95, v Velikovcu 26 glasov. V beljaškem okraju je dobil Slovenec g. M. Štih 45, nemški liberalcec Ghon 95 glasov. Dalje sta izvoljena nemška liberalca Prettner in Nischelwitzer.

(Volitve v Istri.) O volitvah v Istri pisali smo že zadnjič naznanjamo danes le toliko, da je v pazinskem okraju izvoljen znani domoljub g. V. Spinčič, v volilnem okraju Poreč-Koper-Pulj pa g. dr. Laginja z 91 glasovi proti 93, katere je dobil Lah dr. Vergottini, ostal v manjšini.

(Iz domžalske okolice) se nam piše: Tudi v Domžalah se je ljudstvo začelo dramiti. Do zadnjih volitev so se ljudje malo zmenili za politično življenje, gospodarila in strahovala je pri nas le neka petorica, a „svaka sila do vremena“. Dne 18. minolega meseca je velika večina navzlic hudi agitaciji volila po svojem prepričanju in ne na poželje mogotcev. S tem je bil ogenj v strehi. Še isti večer se je zbrala „zveza“ k posvetovanju, pri katerem se je posebno šopirilo neko človeče. V nedeljo po volitvi je bral naš č. g. duhovnik škofovski list o volitvah. Kar razjarjeni so bili naši „mogotci“. Poslali so g. duhovniku sramotilno dopisnico. Vsled tega jih je gospod naslednjo nedeljo dostojno zavrnil ter se potegnil za svojo čast. Ljudstvo je bile razjarjeno zaradi predrznosti dotičnih hudomušnikov

in mnogi veljavni možje so s podpisi izdali poziv na občinski zastop, naj odstopi in naredi prostor zmernejšim možem.

(Premeščen) je č. g. Ivan Šega, kapelan v Vodicach, za kurata c. kr. ženske kaznilnice v Begunje.

(Iz tržaške škofije.) G. dr. Peter Tomazin, doslej profesor veronauka na tržaški realki, je imenovan za profesorja veronauka na gimnaziji. Gosp. dr. Jos. Ivančić, tajnik škofijske kurije v Trstu, je imenovan za pomožnega veroučitelja na c. kr. trgovsko-pomorski akademiji. G. Bernard Sever, duh. pomočnik pri sv. Antonu novem v Trstu, je imenovan za pomožnega veroučitelja na c. kr. realki. Župniški izpit sta naredila gg. Jos. Gojtan in Fran Marčinko.

(Ljudsko štetje) Koroška ima po najnovejšem štetju 356.729 prebivalcev. Leta 1880. jih je imela 348.730; letos tedaj 7999 več. Niso pa všteti vojaki. Celovec ima 1141 prebivalcev več, kakor l. 1880. V vseh okrajih se je število prebivalcev povečalo, le v okrajih Velikovec (za 16) in Šmohor (za 28) se je znižalo.

(V Gorici) so pri ljudskem štetju našli 20.814 prebivalcev, 4571 družin in 1609 hiš. Radovedni smo, koliko so našli Slovencev. Ker je magistratova gospoda jako brezozirna nasproti slovenskemu prebivalstvu, mora biti skrb vsakega Slovenca v Gorici, da se malo očedi Avgijev hlev in izvolijo v mestni zastop možje, ki bodo enako pravični obema narodnostima. Ta prilika se nudi pri prihodnjih mestnih volitvah! Torej za časa na delo!

(Umrli) je dné 9. t. m. ob 10. uri dopoldne pri sv. Jožefu nad Celjem preč. g. Jakob Horvat, ki je bil tam superijor 38 let. V nedeljo 8. t. m. je še daroval sv. mašo, v ponedeljek zjutraj pa je bil že tako slab, da je bil previden z zakramenti za umirajoče. Kmalu na to je gospod sklenil svoje trudapolno življenje v 80. letu svoje dobe. Dné 11. t. m. je mil. opat Ogradi govoril ob pogrebu ljubomilo besedo v slovo, potem pa z 20 čč. gg. petih dekanij spremili truplo na pokopališče celjske okolice. N. v. m. p!

(Umrli) je nedavno po dolgi bolezni v 80. letu svoje starosti g. Jurij Kobilica, meščan ljubljanski in oče g. župnika na Črnučah. Pogreb bo jutri v Črnučah ob 9. uri zjutraj. N. v. m. p!

(Umrli) je v Poljanah nad Loko dné 7. t. m. 70 let stara v obče spoštovana vdova Ana Šubica, mati pokojnih slavnih bratov slikarjev Janeza in Jurija Šubica. Blaga pokojnica morala je vzlasti na večer svojega življenja pretrpeti mnogo žalosti, ker jej je pred nedavnim časom, v kratkej dōbi poldrugega leta, neizprosna smrt pobrala dva nade-

polna sinova. Vendar, kakor težek je bil zá-njo ta udarec, prenašala ga je, udana v božjo voljo, srčno in s pravo krščansko potrpežljivostjo do zadnjega zdihljeja. Blag jej spomin! N. v m. p.!

(Izid volitev na Štajarskem.) Kmetje so si v našej deželi vsled postave izbrali devet zastopnikov, od teh na Slovenskem tri. 1) V skupini Maribor-Konjice-Slovenjigradec je posestnik in ob enem okrajno-šolski nadzornik g. Robič dobil 234 glasov, a „liberalni“ nasprotnik g. dr. Šmiderer je ostal v manjšini z 79 glasi, 2) v volilnem okraji Celje-Brežice je g. Vošnjak izmed 299 dobil 296 glasov, 3) v skupini Ptuj-Rogatec-Ljutomer je g. kanonik dr. Gregorc za sebe imel 348 volilcev zoper 4 nemškutarske glase. Na nemškem delu dežele so izvoljeni sledeči (gospodje: 1) kmet Herk za Judenburg-Muravo-Grobnik-Linzen, dozdanjemu „liberalcu“ so tukaj dali slovo, 2) posestnik Kaltenegger za okolico Gradec, 3) posestnik Hagenhofer za Weiz-Hartberg, 4) veleposestnik baron Morsey za Radgono-Feidbach, 5) duhovnik prelát Karlon za Lipnico-Lonč, 6) kmet Posch za Bruck-Leoben, in ta je izmed vseh imenovanih izvoljencev jedini duha liberalnega, ki je zopet postal poslanec. Tako je v občinah kmetskih. Mesta in trgi so si izbrali same nemške liberalce. Na Spodnjem Štajaru so se „liberalnim“ mestjanom in tržanom Slovenci sicer postavili po robu, ali za zdaj še brez zdatnega vspeha. Posebno po krajih ob Savinji je nemškemu „liberalizmu“ šlo za kožo, toda na pomoč mu je prišlo vse, kar je pač moglo. Vsled tega je „frajmaurarskega“ duha navzeti g. dr. Foregger, odvetnik na Dunaji, dobil 541 glasov, od tega 260 samo v Celji, g. dr. Srnc pa 447 glasov, torej za 94 glasov manje. Pred šestimi leti so Nemci imeli še 221 glasov večine, sedaj pa le 94, zopet čez šest let bo zmaga lahko na strani slovenske. V krajih ob Dravi je g. dr. Kokošinek, odvetnik v Gradcu, dobil 821, a g. dr. Dečko 254 glasov. Kakor se vidi, si slovenskoštajarski Nemci in nemškutarji zastopnike najemajo iz Gradca in z Dunaja. Mesta in trgi imajo osem poslancev. Veleposestniki so izvolili štiri liberalce, med njimi sta z Malega Štajara gg. grof Wurmbbrand z Borla pri Ptuji in baron Hackelberg od Sv. Pavla pri Žalcu. Tudi trgovinska zbornica v Gradcu je izbrala liberalca, istotako ona v Ljubnu, vsaka po jednega. Naša dežela pošlje na Dunaj v državni zbor 23 zastopnikov, med njimi je sedaj 15 „liberalnih“ in 8 konservativnih poslancev.

(Iz-pred porotnega sodišča.) Janez Japelj z Verda pri Vrhniki, ki je udaril dné 25. januarija z vilami Jakoba Možino tako silno po glavi, da je ta še isto noč umrl, je bil obsojen na štiri leta težke ječe, poostrene s postom. — Zatoraj je bil ob-

sojen po dvadnevni obravnavi 22letni Fr. Pogačar s Klanca v kamniškem okraju na 18 mesecev težke ječe, poostrene s postom zaradi javnega nasilstva. Zatožbe zaradi požuga je bil zatoženec oproščen.

(Kolodvor dolenske železnice) ne bode v Ljubljani, ampak v Šiški tik kolodvora gorenjske železnice. Odtod pojde tir ob severni strani pokopališča in pod južno železnico skozi Udmat, kjer prestopi Ljubljano ter se pred Turnom zasuče do Golovca, okoli katerega se zavije na dolensko stran. Blizu karlovskega mostu bode tudi postaja. Ako se potrdi ta progá, moralo se bode pač skrbeti, da se po tramvaju zveže kolodvor pri karlovskega mostu s kolodvorom južne železnice. Da bode zveza dolenske železnice z gorenjsko in južno tako neugodna za Ljubljano, kriva je južna železnica, katera neče skleniti peage-pogodbe z dolensko železnico.

(Trtna ušica na Kranjskem.) V deželi je koncem leta 1890. bilo 10.609 hektarjev zemlje s trto zasajene. Okuženo je 6023 hektarjev, in sicer v okraji krškem med 4474 hektarji je ušica skazila 2762 hektarjev, v okraji novomeškem od 2972 kazi trto po 1137 hektarjih, v okraji črnomeljskem je od 1961 okuženih 1546 hektarjev, v okraji postojnskem pa izmed 1202 ušica gospodari po 478 hektarjih zemljišča.

(Iz Žirov) se nam poroča, da čipkarija prav dobro napreduje. Revno ljudstvo si po zimi s tem precēj zasluži. Žal, da ob enem napredujete tudi „čenečarija“ in „novodobna baharija“. Čim bolj je raztrgana streha, tembolj je našopirjena deva. Tem potom pa si naše ljudstvo ne opomore. Kako že pōje stari Kranjec?

(Čudna novica.) Iz Žuženberka se nam poroča, da je nedavno vitez G. Sch. na cesti na nečuvnen način udaril s svojo uradno sabljo po g. Z. ter ga na glavi ranil. Ker je napadeni imel dve priči pri sebi, izročila se je zadeva c. kr. sodišču.

(Na Zidanem Mostu) so prijeli dné 3. t. m., kakor poroča „Laib. Ztg.“, Jurija Bana in Jos. Vlašiča iz črnomeljskega okraja, ki sta skušala popihati jo v Ameriko ter se odtegniti vojaški službi.

(Ogenj.) Dné 11. t. m. okolu poldné je začelo goretí v Praprečah pri Ljubnem na Gorenjskem. Ker se je hitro sošlo mnogo gasilcev in je tudi sapa ugodno odnašala plamen, pogorelo je le eno gospodarsko poslopje in streha na hiši. Živino so vsó rešili; gospodar se je zeló opekél, vendar je še upanje, da okreva. Vzrok ognju ni znan. Pogorelec je bil zavarovan.

(Nesreča.) Iz Idrije se nam poroča: Janez Brumen, učenec IV. razreda je šel v četrtek zjutraj okolu 8. ure z jerbasm žaganja iskat. Ko jerbasm napolni, vzdigne se, a pri tej priči zgrabi ga lopata

velikanskega kolesa in mu glavo zdrobi. Nesrečnež je takoj izdihnil svojo dušo.

(Nesreča v gozdu.) Iz Mengša se nam poroča, da se je dué 5. t. m. ondi ponesrečil pri sekanju drva „v gmajni“ Oražem, posestnik iz Pristave pri Mengšu. Podrla ga je debela bukev. Ob 2. popoldne nesrečneža pripeljejo domu in nezavestnega še mazilijo s sv. oljem; a že med sv. opraviлом je revež umrl. N. p. v. m.

(Tržna cena v Mariboru.) Pšenica 6 gl. 10 kr., rž 5 gld. 40 kr., ječmen 5 gld. 40 kr., oves 3 gld. 70 kr., koroza 5 gld. 60 kr., proso 5 gld. 70 kr., hajdina 5 gld. 40 kr., krompir 2 gl. 10 kr., vse po hektolitru; kilo fižole 10 kr., leče 28 kr., hrena 18 kr., riže 28 kr., sladkorja 34 kr., luka ali čebula 8 kr., suhih sliv 30 kr., komina 36 kr., masla 1 gld., svinjske masti 60 kr., slanine (špeha) sveže 50 kr., poveljene 65 kr., liter prosenega pšena 13 kr., jajce 2½ kr.

(Huda lakota leta 1817.) Stari ljudje vedó še marsikaj povedati, kako huda lakota je bila leta 1817. Starček pri devetdesetih letih mi je pravil, „Tako skledo žgancev so mati na mizo prinesli, da so se kar krivo držali; pa komaj smo prišli po jed do vrat, pa smo bili otroci zopet lačni. Blagoslova božjega ni bilo.“ — Silno trdo je bilo takrat za živež. Prof. Apih piše v letopisu „Matice Slovenske“ za leto 1890, kako drago je bilo takrat žito. O „kresu“ je veljal mernik pšenice v Ljubljani 8 gld. 20 kr., in sicer zlatega denarja, rž je bila po 8 gld. 40 kr., turšica po 8 gld. 12 kr. V Celoveu je bila

še večja draginja. Tam se je plačal dué 19. junija mernik pšenice po 40 gld. v papirji. — Ali hvala Bogu, ta draginja ni dolgo časa trajala. Kakor je prišla novina, so tudi žitne cene pale. Naslednje leto — 1818 — ni veljal mernik pšenice več, kakor 1 gld. 40 kr. Leta 1825 pa je bilo žito tako po ceni, da se je prodajala v Kranju pšenica po 1 gld., rž pa po 30 kr. mernik.

➔ Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 2. aprila.

Zahvala.

Častiti gospodje volilci gorenjskih in notranjskih mest in trgov naj sprejmejo za izkazano mi častno zaupanje pri včerajšnji izvolitvi mojo iskreno zahvalo in zvesto obljubo, da bodem po vsi svoji moči služil dobri stvari, katera je vodila gg. volilce pri glasovanju.

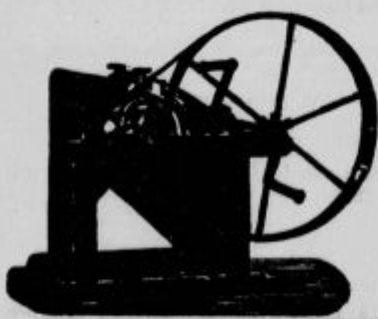
V Ljubljani, 6. marca 1891.

Anton pl. Globočnik,
državni poslanec.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Plugi, brane, njivni valarji, sejalnice, stroji za košnjo, obračalnica za seno, konjske zobače, stiskalnice za seno, mlatinice, gepelji, loko-

mobili, trieure, snažilnice žita, stroji za robkanje turšice, slamoreznice, stroji za trenje žita, za rezanje repe, za mlenje in mečkanje sadja, za stiskanje grozdja in oliv, peronospora-aparati, stroji za lupljenje ovočja, sušilnice za ovočje in zelenjad, smrki (pumpe) za vino, kletne priprave, smrki za vodnjake, krožne žage, decimalne tehtnice, tehtnice za živino, mlečni separatorji, priprava za vzdigavanje sodov, stroji za vrtnanje, avtomatično delujoče stiskalnice sladke krme, stroji za žehtanje, (20-3) treslice itd. (20-2)

Vse najboljše izdelano po najnižji tovarniški ceni.

Jamstvo! Pripravno plačevanje! Cas poskušnje!

Zaloga kmetijskih in vinorejskih strojev

IG. HELLER, II, Dunaj, Praterstrasse 78.

Bogato ilustrovani 144 strani obsežajoči ceniki v nemškem, italijanskem in slovanskem jeziku se pošiljajo gratis in franko.

➔ Zanestljivi zastopci se povsod osnujejo. ➔

Loterijske srečke.	
Dunaj 14. marca:	19, 70, 54, 17, 31.
Gradece 14. marca:	23, 66, 74, 5, 51.
Ljanc 7. marca:	74, 17, 8, 88, 77.
Trst 7. marca:	5, 7, 52, 77, 18.

Tržne cene v Ljubljani

dne 14. marca.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	69	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež.	5	36	Surovo maslo.	—	70
Ječmen.	4	80	Jajce, jedno	—	2 ⁵
Oves.	3	25	Mleko, liter.	—	8
Ajda.	5	36	Goveje meso, kgr.	—	60
Proso.	5	45	Telečeje	—	58
Koruz.	5	50	Svinjsko	—	60
Krompir.	2	50	Koštrunovo	—	40
Leča.	10	—	Pišanec	—	70
Grah.	10	—	Golob	—	23
Fizol.	9	—	Seno, 100 kgr.	—	1 96
Maslo, kgr.	—	88	Slama.	—	2 39
Mast.	—	68	Drva trda, 4 □ mtr.	—	6 80
Špeh svež.	—	54	„ mehka.	—	4 80

Navodilo,

kako odstraniti kašelj, hripavost, navdušljivost, sploh pljučne bolezni, razpošilja brezplačno (3-2)

A. Zenkner v Berlinu. 24.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

„Zum gold.
Reichsapfel“

(10-9)

P. PSERHOFER-ja

„pri zlatem
drž. jabolku“

(12-11)

lekarna na Dunaji,

I., Singerstrasse števil. 15.

Kri čistilne krogeljice, poprej **univerzalne krogeljice** imenovane, so staroznana zdravilno sredstvo. — Že mnogo desetletij so te krogeljice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh krogeljic velja: **1 škatljica s 15 krogeljicami 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovane pošiljavi po povzetju **1 gld. 10 kr.** — Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine prosto pošiljati: 1 zavoje krogeljic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno:

„J. Pserhofer-ja kri čistilne krogeljice“

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski poček **J. Pserhofer** in sicer v **II rdeči II** barvi.

Balzam za ozebljine **J. Pserhoferja**, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nóg, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti sprijenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd. 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr.

Fijakarski prašek, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljavi 60 kr.

Tannochinin-pomada **J. Pserhoferja**, najboljšje sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, domače sredstvo proti ranam, oteklinaam itd. 1 lonček 50 kr. s frank. pošiljat. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol **A. W. Bullrich-a**, Izvrstno domače zdravilo proti vsem posledicam slabega prebavljenja, 1 paket 1 gld.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbé.

➤ **Pošiljave po pošti** zvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa tudi proti povzetju.

➤ Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnaj nakaznici), je poštnina dosti nižja nego pri pošiljavah s povzetjem.

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri **G. Piccoli-ju**.

Kwizdov fluid proti protinu

bolečine olajšujoče domače sredstvo.

Cena steklenici 1 gold.

Kwizdove alveolar-zobne kapljice 1 stekl. 50 kr.
Kwizdov lasni cvet. 1 st. 50 kr.
Kwizdov obliž za kurja očesa. Škatljica po 35, 70 kr.
Kwizdovo francosko žganje. Stekl. 85 kr.
Kwizdova alveolar-ustna voda, stekl. 40 kr.

Kwizdova tinktura za kurja očesa in bradovica. 1 steklenica 35 kr.
Kwizdov trpotčev sok, stekl. 35 kr.
Kwizdova alveolar-zobna pasta, škatljica 70 kr.
Kwizdova čebuljna pomada, lonček 80 kr.

Pravo le z zraven stoječo varstveno znamko se dobiva po vseh lekarnah v Avstro-Ogerskeji.

Vsak dan razpošilja po pošti glavna zaloga:

Okrožna lekarna Korneuburg b. Wien
Franc Iv. Kwizda. (10-2)

Cena
2 gld. 95 kr.

Ura z

in zvončkom,
sveti, vis. 18cm
vine, je dobiti

S kalendarjem
3 gld. 75 kr.

budilnikom

ki se po noči
vokrovu iz ko-
v tovarni

EMIL MAYER na Dunaji,
I, Bauernmarkt, 12. (12-3)

Ura s kukavico, ki naznanja čas, v lično izrezljanej omariči, podobarsko delo, s koščeniimi kazalci 8 gld.

Geniki stenjskih in žepnih ur se pošiljajo brezplačno, če se zahtevi priloži poštna marka za poslatev. (12-5)

Priporočilo.

Udano podpisani se priporoča prečast. duhovščini in cerkvenim predstojništvom v izdelovanje

vsakovrstne cerkvene posode

iz bronza in srebra, v vseh slogih, z zagotovilom dobrega dela in najnižje, poštene cene. — Tudi vsprejema stare reči v prenovljenje, posrebrejenje in pozlatenje.

Cenik posrebrejenja starih rečij:

Kadilnica s čolničkom vred gld. 3-50.
Altarni svečniki od gld. 2.50 do gld. 3 od jednega.
Svetilnice od gld. 6-15.
Križa za bandera, posrebrejenje in pozlatenje gld. 15-18.

Kelihi s pateno na novo v ognju pozlačeno gld. 15-20.
Menštranca od gld. 20-40.
Strelovedi gld. 3-4.

Najodličnejšim spoštovanjem

Henrik Zadnikar,
izdelovalec cerkvenega orodja,
Ljubljana, Sv. Petra cesta 17.

(3-3)

Hrastove obtesane trame in deske različne debelosti in dolgosti, orehove plohe in deske, kakor tudi druge vrste lesa deske, prodaja (3-1)

Janez Pehani,
lesni trgovec v Žužemberku (Dolenjsko).

Obrabljene pismene marke kupuje vsak čas
G. Zehmayer, Nürnberg.
Obrazol zastoj. (20-15)

Najnižje cene. Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Poprāvila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

(2)

Kwizdov

izklj. priv.

restitucijski fluid,

voda za umivanje konj.

Vže 30 let z najboljšim vspehom v mnogih dvornih hlevih, v večjih civilnih in vojaških hlevih v rabi za okrepanje pred in ojačenje po velikih naporih, pri izpahnenji, otrpnosti kit itd., naredi konja zmožnega za izredno težko vojnjo in tek.

Cena: steklenici gld. 1.40.

Pravi z gornjo varstveno znamko se dobi v vseh lekarnah in drožerijah v Avstriji in na Ogerskem.

Vsak dan pošilja po pošti glavna zaloga:

Franc Iv. Kwizda,

o. in kr. avstrijski in kr. rum. dvorni zalagatelj, okrožni lekarnar, Korneuburg b. Wien. (10-2)

pripravljena od lekarja GABR. PICCOLI-ja v Ljubljani, je uplívno zdravilo, katero krepča želodec, mehča, čisti, odpravlja slabo žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih snovij ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov urejajoče zdravilo, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi. (60-10)

Esenco za želodec pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v skatljah po 12 stekleniče za gl. 1'36; po 24 za gl. 2'60; po 36 za gl. 3'84; po 44 za gl. 4'26; po 55 za gl. 5'26; po 110 za gl. 10'30; po 550 za 50 gl.

Dobiva se v steklenicah po 10 kr. le v Ljubljani v lekarni „Pri angelju“, Dunajska cesta, v steklenicah po 15 kr. prodaja se skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. (60-9)

Hiša,

pripravna za obrt, v vasi z mnogovoženo okrajno cesto blizu Kranja. Je na prodaj ali se oddá v najem pod ugodnimi pogoji.

Ponudbe pod šifro „I. D., poste restante Kranj“. (2-2) (3-3)

Andrej Čar,

trgovec, Vojsko, pošta Idrija

priporoča svojo bogato zalogo

čevljarskih, volovskih in konjskih žabljev

iz najboljšega štajarskega železa. (3-3)

Anton Belec-a

delavnica kleparskih, ključarskih, kovaških stavbenih in galanterijskih del v Šent-Vidu pri Ljubljani.

priporoča preč. duhovščini svojo zalogo, v kateri ima na izbor v različnem slogu

*3 cerkvene stalnice ali svetilnice * od 14 gl. do 70 gl. dva komada,

obhajilne svetilnice, nabiralnice za po cerkvah, železna štedilna ognjišča; tudi najraznovrstniše ključarske, kleparske in kovaške reči.

Izdelujem razna stavbinska dela, kot pokrivanje zvonikov in drugih streh, postavljanje strelovodov itd. itd. (5-2)

Vsa priprava

za branjarjo,

dobi se po nizki ceni na Žabjaku št. 12. (3-1)

Hiša v dve nadstropji,

blizu cerkve, pripravna za kupčijo, je na prodaj. Več se zve pri Karolu Grilu v Moravčah. (3-2)

Domača tvrdka!

Fr. Petrič,

6 Špitalske ulice V LJUBLJANI Špitalske ulice 6 (poleg Lingerjeve ulice)

priporoča svojo bogato zalogo

najraznovrstnejšega modnega in kramarskega blaga, posebej še

sukno za moške in ženske obleke

dalje močno, lepo volнено blago dvojne širokosti meter od 50 kr. više.

Največja izbira najcenejših robcev za na glavo svilnatih, volnenih v najrazličnejših bojah, dalje platno, kotonina, hlačevina, volнено blago belo in barvano.

Najnižje cene!

(10-10)